

[Westerby.]

skellige opgaver. Vi har brug for folk i skolen, der hverken kan sprog eller matematik og fysik, men som har det rette stof i sig til at blive dygtige lærere og opdragere. Hvorfor skal de holdes ude? De er fortrinslige til at tage sig af en lang række opgaver i skolens tjeneste på samme måde som talrige kvinder, der er naturligt kvalificerede som småbørnslærere.

Det er påfaldende, som læreruddannelsesudvalget har forsvoret sig til det ensrettede. Det gælder adgangsbetingelserne og selve uddannelsens forløb. Med vold og magt skal der skabes en fællesundervisning for lærerstudierende med helt forskellige forudsætninger. Alle skal skæres over én kam. Hvorfor kan man ikke, som det hidtil med held er sket, have en 3-årig linje for studenter og en 4-årig linje for ikke-studenter? Man burde efter min mening netop ikke gøre optagelsesprøven til en slags studentereksamen, men forme den som en selvstændig vej til læreruddannelsen og helst indføre forskellige prøver til de forskellige slags læreruddannelse. Al respekt for studentereksamen, men dens værdi ligger efterhånden ikke i dens funktion som forberedelse til højere studier. Den tid er næppe fjern, hvor de forskellige højere uddannelsessteder vil indføre deres egne specielle adgangsprøver.

Det må hilses med tilfredshed, at den højtærede undervisningsminister ikke har optaget ideen med det 2-årige adgangskursus i lovforslaget. Det betyder forhåbentlig, at dette misfoster er ude af verden, og man kan nu vente spændt på resultatet af den højtærede ministers overvejelser.

Hvad angår læreruddannelsens indhold, gælder det, at betænkningen vel indeholder et væld af gode tanker og impulser til modernisering og reformering; faren er blot den, at disse ikke kan komme til udfoldelse, fordi man vil alt for meget, som i sig selv er hensigtsmæssigt, men som ikke alt sammen kan udføres inden for den begrænsede tid, der er til rådighed. Det gælder også her, at den, som vil alt for mange ting, ender med at gøre ingenting. Det afgørende punkt er vel, om man har fundet den rette balance mellem faglig og pædagogisk-psykologisk uddannelse.

Her blot et par foreløbige bemærkninger, indtil lovforslaget igen tages op til behand-

ling i folketinget efter en genfremsættelse. Man skal passe på, at man ikke gør for meget ud af fagenes metodik; derved modarbejder man nemlig den ønskelige tendens i retning af selvstændigt arbejde og frister de studerende til at blive grammofonplader. Dernæst: man bør være varsom med psykologien. Vi ved, hvordan den kan blive til et helt sæt af dogmer eller en slags pædagogisk livsanskuelse, der gør læreren til en bedrevidende specialist, som i børnene ser psykologiske typer og ikke små mennesker. Endelig: intenst arbejde med og fordybelse i et videnskabsområde er det eneste, der virker udviklende på et menneske. Inden for og ikke ved siden af et sådant område skal de studerende finde frem til de virkelige problemer. Gennem området, og ikke uden om det, vil han nå videre horisonter.

Af disse bemærkninger vil det fremgå, at kundskabstilegnelse på begrænsede områder bør have forrangen i seminarieundervisningen. Det vil være en skæbnesvanger fejl-disposition at degradere kundskabsfagene ensidigt og så til gengæld understrege det pædagogisk-metodiske og det psykologiske. At der atter indføres afgangsprøver, må hilses med udelt tilfredshed.

Lembourn: Det er meget vigtigt at kunne spille violin. I psykologisk forstand er der måske ikke noget, der er vigtigere. Med violinen som symbol tænker jeg på det medfødte i modsætning til det tillærte. Jeg vil gerne dermed sige, at jeg tror, det er vigtigere for et menneske at udfolde sine medfødte evner end at udfolde det tillærte. Der findes uden tvivl en intellektuel og håndværksmæssig tilfredshed ved at mestre noget tillært; men at udfolde de medfødte evner tror jeg giver en dybere tilfredshed, en mere spontan følelse af at være sig selv. Denne dialog mellem to mål er skoledebattens indhold. Det var det før vedtagelsen af den nye skolelov, og det bliver det også nu i forbindelse med dette lovforslag om uddannelse af lærere til folkeskolen: en dialog mellem på den ene side et ønske om at opdrage børnene til effektiv kunnen og på den anden side et ønske om i højere grad at lægge vægt på den personlige udfoldelse, på den ene side et ønske om, at skolen skal stræbe mod at give børnene en social tilpasning, på den anden side et ønske om, at